

3. Функціональна (діяльнісна) компетентність – це вміння застосувати раніше набуті теоретичні та практичні знання у професійній діяльності та житті. Здатність адаптуватися до стрімких технологічних змін, зростаючих потоків інформації, розуміння необхідності професійної мобільності, використання джерел інформації, комп'ютерні навички та здібності інформаційного управління.

4. Мотиваційна компетентність – це планування власних цілей, проектування, професійне навчання, вміння досягнути успіху в житті, самореалізація, самоствердження.

Виходячи з цього, завданням науково-педагогічних працівників нашого університету, особливо факультету товарознавства, торгівлі та маркетингу, є надання студентам системи інтегрованих фундаментальних та спеціальних знань, вмінь, навичок з метою формування в них адаптаційних здатностей до професії [1, 2, 4].

Список інформаційних джерел

1. Балуєва О. В. Формування стратегічних напрямів діяльності вищих медичних навчальних закладів, спрямованих на удосконалення підготовки медичних кадрів / О. В. Балуєва // Формування стратегічних напрямів діяльності вищих медичних закладів. – 2013. – № 12. – С. 4.
2. Бедь І. Компетентісний підхід в процесі модернізації ВНЗ [Електронний ресурс] / І. Бедь, М. Артьомова // Український науковий журнал «Освіта регіону». – 2011.
3. Бібік Н. М. Компетентісний підхід: рефлексивний аналіз застосування / Бібік Н. М. // Компетентісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи. Бібліотека з освітньої політики; під заг. ред. О. В. Овчарук. – Київ : К.І.С., 2004. – 112 с.

ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ

Н. В. Гнітій, ст. викладач кафедри товарознавства, біотехнології, експертизи та митної справи;

Л. М. Губа, к. т. н., доцент кафедри товарознавства, біотехнології, експертизи та митної справи;

І. В. Шурдук, доцент кафедри товарознавства, біотехнології, експертизи та митної справи

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Суспільна народна думка щодо стану освітньої сфери в Україні є невтішною та негативною. Численні опитування населення вказують на те, що за останні роки якість вищої освіти

погіршилася, а рівень знань, який вона забезпечує, є переважно середнім чи низьким [1]. При цьому споживач освітніх послуг (абітурієнт, батьки, роботодавець) уже доволі чітко диференціює послуги вищої освіти за сегментами: загальна – спеціальна (професійна) освіта; столична елітна (ВНЗ м. Києва) – нестолична, в селищах та не великих містах (провінційна) освіта; державна – приватна освіта; престижна – непрестижна освіта в межах конкретного регіону; гарна і погана освіта; освіта, здобута в національному і державному ВНЗ.

Відбувається девальвація вищої освіти як засобу одержання професійних знань.

Науковці розмежовують два основні підходи до управління якістю освітньої послуги. Перший вимагає від неї відповідності певним стандартам – вимогам законодавства, навчальним планам і програмам тощо. 40 % випускників), не мають проблем із працевлаштуванням [3].

Другий підхід пов'язує якість освіти із задоволенням економічних інтересів численних *стейкхолдерів*, зацікавлених у розвитку вищої освіти та контролі її якості, – роботодавців, студентів, викладачів і органів влади. Залучення стейкхолдерів до розроблення і запровадження процедур забезпечення якості важливо не тільки з погляду відповідальності перед суспільством і урядовими установами, але й для гарантії того, що освітні програми задовольняють потреби студентів і ринку праці. Особливої уваги потребує участь в оцінюванні якості освіти студентами і роботодавцями як споживачами освітніх послуг.

Практика залучення роботодавців до оцінки якості освіти поширена у багатьох країнах. Так, Фінляндія, Ісландія, Іспанія, Швеція при проведенні оцінки якості освіти включають до складу експертів представників із неакадемічного середовища

Однак якість освіти, особливо, економічно-товарознавчої, доволі важко формалізується.

При цьому виникає серйозне протиріччя. Майбутні студенти (а в подальшому працівники) мають наміри вступити до такого навчального закладу, який дає найбільш якісну підготовку з обраної ними спеціалізації, з гарантованими стрімкого кар'єрного зростання. Держава ж і приватні роботодавці бажають отримати після навчання у ВНЗ найбільш здібних випускників, які забезпечать високу ефективність діяльності та прибутку їхніх підприємств. Однак абітурієнти не хочуть втрачати час і кошти на одержання освіти, яка уже після закінчення ВНЗ, може

виявитися неконкурентоспроможною. Вони прагнуть знати про перспективи освіти, набутої в тому чи іншому ВНЗ, тобто ще до вступу до нього. Роботодавці ж не хочуть, а часто й не можуть втрачати час і гроші на з'ясування здібностей кандидата, після прийому на роботу. Вони воліли б з'ясувати можливості випускника ВНЗ до того, як той почне виконувати свої посадові обов'язки.

За таких умов якості освіти починають визначати шляхом рейтингування ВНЗ.

Перед вищою професійною освітою в Україні, як бачимо, стоять дуже складні завдання. Лише забезпечивши високу якість освітніх послуг, можна бути впевненими у виконанні вищою освітою своєї місії, створенні нею умов для розвитку людського потенціалу країни.

Список використаних джерел

1. Клячко Т. Массовое высшее образование: потери и приобретения [Електронний ресурс] / Т. Клячко. – Режим доступу: <http://www.demoscope.r/weekly/2009/0375/index.php>. – Назва з екрана.
2. Гнибіденко І. Ф. Ринок освітніх послуг і ринок праці: взаємодія і вплив на професійне навчання та профорієнтацію населення України [Електронний ресурс] / І. Ф. Гнибіденко // Ринок праці та зайнятість населення. – 2008. – № 3.
3. Розанова Н. Вузы в XXI веке: вызов со стороны исследовательской работы / Н. Розанова, Е. Савицкая // Вопр. экономики. – 2006. – № 7. – С. 118–128.

ОСНОВНІ ЕЛЕМЕНТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОЕКТНОГО НАВЧАННЯ

О. В. Кириченко, ст. викладач кафедри товарознавства, біотехнології, експертизи та митної справи;

З. П. Рачинська, ст. викладач кафедри товарознавства, біотехнології, експертизи та митної справи

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

У сучасному світі проектне навчання не є чимось новим. Надання студентам можливості реалізації проектів, що є прикла-